

**Східноукраїнська наукова
юридична організація**

**МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

**«ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ
ЯК ОСНОВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА»**

17-18 серпня 2013 р.

**м. Донецьк
2013**

5. Скакун О.Ф. Теорія держави і права [Енциклопедичний курс]: Підручник. Видання 2-е, перероблене і доповнене. — Харків: Еспада, 2009. — 752 с.

6. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Закон України від 18.03.2004 №1629-IV [Електронний ресурс] / Веб-сайт Верховної Ради України. — 2012. — Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1629-15>

7. Ляхівненко С.М. Міжнародні правові стандарти: до визначення поняття та видової характеристики / С.М. Ляхівненко // Держава і право : Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 51. — К.: Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України, 2011. — С. 666-672.

вість вносити до нього доповнення та зміни; 3) плановість – за функціональним призначенням актів та строками їх прийняття; 4) ретельність підготовки нормативних актів – відсутність непродуманих проєктів; 5) техніко-юридичне удосконалення – складення нормативних актів з врахуванням правил, способів, прийомів юридичної техніки, які є обов'язковими для правотворчих органів; 6) врахування досвіду, як національного, так і міжнародного у процесі прийняття нормативних актів [5, с. 427].

Незважаючи на те, що Загальнодержавна програма адаптації України до законодавства ЄС не містить принципів адаптації, водночас, на нашу думку, корисними для нашого дослідження постають визначені у програмі принципи її формування та реалізації [6]. У роботі відстоюється точка зору, що фундаментальні ідеї, на яких має ґрунтуватися розробка, впровадження та застосування нормативних актів в інформаційній сфері в процесі адаптації, слід визначати з урахуванням наступних умов: 1) наявність нерозривного зв'язку з загальними принципами здійснення зовнішньої політики України та розвитку українського інформаційного суспільства, тобто вони мають узгоджуватися з останніми, не дублювати їх, не суперечити їм; 2) принципи адаптації інформаційного законодавства мають конкретизувати або доповнювати загальні принципи адаптації національного законодавства до правових стандартів; 3) принципи мають бути направлені, перш за все, на захист прав та свобод громадян та утвердження верховенства права та демократії в державі; 4) принципи адаптації інформаційного законодавства, як першооснову його існування, необхідно визначати не тільки з урахуванням національних особливостей розвитку інформаційного суспільства, так званої «внутрішньої складової», але і приймаючи до уваги міжнародно-правові стандарти, під якими розуміють цінності і ідеї, загальноприйняті в сучасному міжнародно-правовому просторі, що фіксуються у міжнародних договорах, юридичних актах міжнародних організацій [7, с.128-131], тобто гармонійно поєднувати в собі «зовнішню складову». Так, наприклад, Окінавська Хартія глобального інформаційного суспільства проголошує основні принципи та підходи, що мають застосовуватися при виробленні державної політики на шляху до глобального інформаційного суспільства.

Вважаємо, що серед принципів адаптації інформаційного законодавства України до міжнародних правових стандартів мають бути також наступні: 1) принцип релевантності – тобто доцільності для України наближення тих чи інших положень національного законодавства до нормативних актів міжнародних організацій з огляду на економічні, політичні та соціальні наслідки прийняття відповідних правових норм. Згадування цього принципу у непрякій формі можна знайти у Постанові Кабінету Міністрів України від 16 серпня 1999 року № 1496 «Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу»; 2) принцип відповідальності – сумлінне виконання Україною перед міжнародними організаціями взятих на себе зобов'язань; 3) принцип ефективності – розумне поєднання та використання фінансових, матеріальних,

кадрових ресурсів при здійсненні процесу адаптації інформаційного законодавства; 4) принцип професіоналізму та компетентності.

Таким чином, існує велика кількість взаємопов'язаних між собою принципів, на яких має базуватися адаптація інформаційного законодавства України до міжнародно-правових стандартів. На нашу думку, ці принципи мають утворювати цілісну систему, ґрунтуватися на загальних принципах Конституції України, основних принципах формування та реалізації Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства ЄС та можуть бути згрупованими за наступними категоріями: 1) правотворчі (базові) – принцип гуманізму, демократизму, гласності, законності, науковості, дотримання системи права та законодавства, техніко-юридичного удосконалення, пріоритет загальновизнаних норм і принципів міжнародного права перед нормами і принципами національного права; 2) організаційні – принцип релевантності, відповідальності, ефективності, професіоналізму та компетентності, оперативності, поєднання динамізму та стабільності, плановості, врахування національного та міжнародного досвіду, узгодженості, поступовості та плановірності, інтегральної єдності, координації, системності; 3) принципи національної політики щодо розвитку інформаційного суспільства в Україні та створення національного інформаційного законодавства, суворе дотримання яких вимагається Законом України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [1].

Вважаємо за доцільне підкреслити, що системна форма організації зазначених принципів передбачає існування та розвиток взаємозв'язків між трьома видами підсистем принципів. Отже, виникає потреба у подальших наукових дослідженнях щодо налагодження конструктивної взаємодії не лише внутрішніх та зовнішніх принципів адаптації інформаційного законодавства України до міжнародних правових стандартів, але і правотворчих, організаційних та відповідних політичних принципів.

Список використаних джерел:

1. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки: Закон України від 09.01.2007 р. № 537-V // Офіційний вісник України. – 2007. – № 8. – Ст. 273.
2. Гришак С.В. Адаптація інформаційного законодавства України до норм Європейського Союзу: дис. ... канд. юр. наук: спец. 12.00.07 / С.В. Гришак. – Запоріжжя, 2013. – 186 с.
3. Про Концепцію адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.08.1999 № 1496 [Електронний ресурс] . / Режим доступу : <http://goo.gl/JzyU4L>
4. Рудой К.М. Адаптація адміністративного законодавства України у сфері охорони особистих прав громадян до норм Європейського Союзу : дис. ... канд. юр. наук : спец. 12.00.07 / К.М. Рудой. – Х., 2004. – 214 с.

- вироблення рекомендацій правозастосування у сфері АПЗ;
- нормативне регулювання відповідальності суб'єктів АПЗ при здійсненні своїх повноважень.

Список використаних джерел:

1. Ожегов, С. И. Словарь русского языка / С.И. Ожегов / под ред. Н.Ю. Шведовой. – 20-е изд., стер. – М.: Рус. яз., 1988. – 748 с.
2. Авер'янов В.Б. Державне управління: теорія і практика / В.Б. Авер'янов. – К.: Юрінком Інтер, 1998. – 432 с.
3. Атаманчук В. Г. Теория государственного управления: [курс лекций] / Атаманчук В. Г. – М.: Юридическая литература, 1997. – 400 с.
4. Юзков Л.П. Государственное управление в политической системе развитого социализма / Л.П. Юзков. – К.: Вища школа, 1983. – 155 с.
5. Чинчин М.М. Деякі аспекти адміністрування податків і зборів в Україні / М.М. Чинчин // Форум права. – 2012. – № 2. – С. 748-753.
6. Теремецький В.І. Поняття адміністративно-правового регулювання у сфері оподаткування – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Dtr_pravo/2012_1/files/LA112_11.pdf.
7. Лук'янець Д.М. Інститут адміністративної відповідальності: проблеми розвитку: Монографія / Д.М. Лук'янець // – К: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України., 2001. – 220 с.
8. Зеркин Д.П., Игнатов В.Г. Основы теории государственного управления [курс лекций] / Д.П. Зеркин, В.Г. Игнатов – Ростов-на-Дону: Феникс, 2000. – 448 с.
9. Лазарев Б.М. Государственное управление на этапе перестройки / Б.М. Лазарев.. – М.: Юрид. лит., 1988. – 320 с.
10. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник [голов. Редкол.: В. Б. Авер'янов (голова) та інші]: у двох томах. – К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка» – Т. 1 : Загальна частина. – 2007. – 592 с.

Ткаченко В. В.

*старший викладач кафедри адміністративного
та інформаційного права
Сумського національного аграрного університету
м. Суми, Україна*

ПРИНЦИПИ АДАПТАЦІІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

В умовах розвитку інформаційного суспільства одним із напрямів вдосконалення нормативно-правової бази України постає адаптація інформаційного законодавства України до міжнародних правових стандартів. Зокрема, цей на-

пряма закріплена у Законі України «Про інформаційне суспільство в Україні» [1]. Зважаючи на результати принципів як основних положень законодавства, також доцільно постає актуальним та важливою як з теоретичної, так і практичної точки зору.

Проведений аналіз нормативно-правових актів України дозволяє дійти висновку, що визначення поняття принципу адаптації інформаційного законодавства до міжнародних правових стандартів, а також перелік цих принципів є досить суттєвим. Дослідження праць вчених показали, що у науковому середовищі майже практично відсутні напрацювання з означеного напрямку, за винятком праць С.В.Гришака, який розглядає цю проблему в аспекті інтеграції України до ЄС [2]. Тобто, на сьогодні немає усталеного трактування принципів адаптації інформаційного законодавства України. У зв'язку з цим автор вважає за доцільне запропонувати власне бачення напрямків вирішення цієї проблеми, що і постає метою доповіді.

Передусім, у роботі акцентована увага на тому, що у Концепції Загальнодержавної програми адаптації України до законодавства ЄС [3] процес адаптації реалізується як поетапна прийняття та впровадження нормативно-правових актів України, розроблених з урахуванням законодавства ЄС. Високим нормопроектної роботи центральних органів виконавчої влади, що здійснюється на основі єдиної системи планування, координації та контролю. Високим за можливе погодитися із позицією К.М. Рудой [4, с. 34], що адаптація є серед іншого, і правотворчою діяльністю уповноважених суб'єктів держави. Слід погодитися, що під правотворчістю розуміється правова форма діяльності держави щодо встановлення, зміни або скасування юридичних норм [5, с. 423]. Відносно до визначення правотворчості, теорією держави та права розроблені її принципи, які поділяють на дві групи: загальні та спеціальні. Загальні принципи правотворчості – це безперечні основоположні вимоги, які виражають її сутність: 1) гуманізм, тобто формування нормативно-правових актів на основі загальнолюдських цінностей, міжнародних стандартів прав людини, сприяння умов та механізмів їх втілення у життя суспільства та держави; 2) демократизм, тобто вираження волі народу, безпосередньо або через представників, участь народу в розробці та прийнятті нормативно-правових актів; 3) відкритість – відкритість для громадськості, вільне та діалоге обговорення проєктів нормативно-правових актів, інформування про них населення; 4) законність – прийняття нормативно-правових актів законним шляхом, відповідно до конституційно закріпленого процесу правотворчості; 5) науковість – ефективне використання досягнень юридичної та інших наук при складанні проєктів нормативних актів; проведення їх незалежної наукової експертизи; 6) системність – суцільне удосконалення системи права, системи законодавства, узгодження з іншими нормативно-правовими актами [5, с. 425-426].

До спеціальних принципів правотворчості відносяться: 1) оперативність – швидкість підготовки проєкту нормативних актів; 2) послідовність – послідовність та стабільності – створення стабільного нормативного акту та єдиний можливий

СЕКЦІЯ 5. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО, ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО

Нижніченко О. А. ОСОБЛИВОСТІ ОБ'ЄКТІВ ЕКОЛОГО-СТИМУЛЯТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИН.....	53
---	----

СЕКЦІЯ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Астанія Г. В. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АРБІТРАЖНОГО КЕРУЮЧОГО ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ІНВЕНТАРИЗАЦІЇ МАЙНА БАНКРУТА	57
---	----

Безпалова О. І. ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК СУБ'ЄКТ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ	60
--	----

Білінська Л. В. НАУКОЗНАВЧІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ КОРУПЦІЇ	64
--	----

Бондаренко К. В. ПОВНОВАЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ В СФЕРІ ОБОРОНИ	67
---	----

Бортник Н. П. ВІПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПОТОКІВ	69
--	----

Бутко П. Є. ПОДАТКОВИЙ АГЕНТ ЯК СУБ'ЄКТ ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН	72
---	----

Колотило О. О. ПРОТОКОЛ ПРОКУРОРА ПРО АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ	75
---	----

Нікітіна М. В. СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	79
--	----

Терентьєва О. К. МЕТА, ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	83
--	----

Ткаченко В. В. ПРИНЦИПИ АДАПТАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА	86
--	----

СЕКЦІЯ 7. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА

Лоскутов Т. О. ПРОПОРЦІЙНІСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	91
--	----

Момотенко Т. Д. ПРИЧИНИ ТА УМОВИ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ І ПРОЯВІВ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В СИЛОВИХ СТРУКТУРАХ	92
---	----

Ніколенко О. В. ВДОСКОНАЛЕННЯ «АНТИКОРУПЦІЙНОЇ» НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	96
--	----

СЕКЦІЯ 8. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО ТА МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Задорожній О. В. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УКРАЇНИ ЯК ОРІЄНТИР ВДОСКОНАЛЕННЯ ЇЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ	99
--	----

ББК 67.9(4Укр)400
УДК 342(477)
Ш 70

Ш 70 «Шляхи вдосконалення нормативно-правової бази України як основи сталого розвитку суспільства»: Міжнародна науково-практична конференція, м. Донецьк, 17-18 серпня 2013 р. – Д. : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2013. – 104 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

ББК 67.9(4Укр)400
УДК 342(477)
Ш 70